

Hezbollah en de tweede slag bij Karbala

Door [Aviel Schneider](#) | 4 okt. 2024

Sjiitische Hezbollah staat onder druk: soennieten vieren de val van Hezbollah als een herhaling van de historische nederlaag in Karbala.

Sjiieten met vlaggen op weg naar de stad Karbala als onderdeel van het rituele bezoek aan het monument van Imam Hussein bin Ali. Foto: Shutterstock.

De sjiieten in het Midden-Oosten zien zichzelf als het lachertje van de islamitische wereld. Eerder deze week probeerde Iran voor de tweede keer zware schade toe te brengen aan Israël met een enorme raketaanval. Er werden 181 ballistische raketten afgevuurd op Israël, maar niemand werd gedood, behalve een Palestijn uit Gaza, op wiens hoofd een raket direct terechtkwam. De soennitische wereld doorziet deze charade en bewondert Israëls moed en tactische initiatief. De 'pager'-aanval in Libanon doodde 54 hooggeplaatste Hezbollah-terroristen en maakte duizenden ongeschikt voor de strijd. De Iraanse raketten veroorzaakten geen noemenswaardige schade. Dit zou gevaarlijk kunnen zijn en de Perzen tot waanzin kunnen drijven om hun eer niet te verliezen.

De sjiitische terroristische militie Hezbollah maakt zich zorgen over de reacties van de soennitische wereld, die hun gebrek aan succes viert en de oorlog met Israël ziet als een "tweede slag bij Karbala", waarin de sjiieten een grote nederlaag leden. De journalist **Ibrahim al-Amin**, een woordvoerder van [Hassan Nasrallah](#), verdedigt Hezbollah en belooft de overwinning op Israël. Hezbollah en de sjiieten voelen een dreigende nederlaag en mobiliseren hun beste woordvoerders in de media om het sjiitische idee en de eer binnen de islam te verdedigen. De soennieten zien een unieke kans om een einde te maken aan het machtsspel van Iran en zijn bedreigingen. Dit is wat de sjiieten en Hezbollah vrezen. En degenen die de soennieten in dit geval, of in de zogenaamde "tweede slag bij Karbala", hielpen, waren de joden. Dit maakt de situatie nog erger, en dit sentiment werd herhaald door de tweede Iraanse raketaanval op Israël.

De Libanese krant *Al-Akhbar*, ook een spreekbuis van Hezbollah, publiceerde eergisteren de kop: "**Er zal geen tweede slag om Karbala zijn.**" In de Slag om Karbala, die plaatsvond in 680 na Christus nabij de centraal Iraakse stad Karbala, werd de kleinzoon van Mohammed Hussein gedood. Het was een machtsstrijd om de opvolging van de Profeet. Met deze slag mislukte de hoop van de sjiieten om hun derde imam als tweede Omajjadenkalief te plaatsen, als hoofd van de islamitische

gemeenschap in plaats van Yazid I. De slag eindigde met de overwinning van Yazid's volgelingen en een bloedbad onder Hussein's aanhangers, wat uiteindelijk leidde tot de breuk tussen sjiitische en soennitische moslims. De Slag om Karbala staat in de post-sjiitische islamitische geschiedenis symbool voor de strijd tussen "goed en kwaad" en wordt beschouwd als een van de meest tragische gebeurtenissen voor de sjiieten. Sindsdien staat de datum van de slag bekend als "Ashura" en is het een centrale dag geworden in het sjiitische geloof. Wat Hezbollah meemaakt in Libanon in de oorlog tegen Israël wordt vandaag de dag door velen in de soennitische islam vergeleken en gevierd met de historische sjiitische nederlaag in de slag bij Karbala. Dit is wat de sjiieten, Iran en Hezbollah vrezen.

Hezbollah mobiliseert zijn beste woordvoerders om het gezicht te redden. Ibrahim al-Amin, een vertrouweling van Nasrallah, publiceerde deze week een artikel in *Al-Akhbar* waarin hij de bewering verwierp dat de huidige oorlog een herhaling is van de historische Slag bij Karbala. Hoewel Nasrallah als "martelaar" was gestorven, was zijn situatie fundamenteel anders dan die van Hussein, de kleinzoon van de profeet Mohammed. De moslimwereld had Nasrallah verraden, ondanks zijn pleidooi voor de Palestijnse zaak en de steun die hij aan Gaza had verleend door het verzet dat hij de afgelopen 40 jaar had opgebouwd. "Hassan Nasrallah is een eeuwig symbool geworden voor alle revolutionairen," benadrukte al-Amin. "Hij werd gedood toen hij Jeruzalem en Palestina verdedigde. Tot de laatste minuut van zijn leven dacht hij na over hoe hij Amerika en Israël moest bestrijden."

In Syrië vierden soennieten de dood van Nasrallah en uitten hun vreugde over de problemen van Hezbollah. In Noord-Syrië deelden mensen snoep uit en gingen de straat op om de gebeurtenis te vieren als een keerpunt in de strijd tegen de sjiitische onderdrukking. De familie van de Syrische dictator **Bashar Assad** behoort tot een alawietentak van de sjiieten. Ook in Libanon, met name in soennitische gebieden, waren er demonstraties ter ondersteuning van de afzetting van Nasrallah. De landelijke jubel onderstreepte de aanhoudende spanningen tussen soennieten en sjiieten in de regio, met name na de Syrische burgeroorlog in 2011 en de directe interventie van Hezbollah naast het Assad-regime - de zogenaamde "sjiitische as van het kwaad" - Hezbollah, Syrië en Iran.

Naast Syrië en Libanon waren er ook berichten over feestvieringen uit andere landen in het Midden-Oosten, zoals Irak en Jordanië. Daar zien de soennieten de gebeurtenis als een kans om de sjiitische macht in de regio drastisch te verzwakken, met name die van Iran en zijn bondgenoten zoals Hezbollah. De vreugde over de dood van Nasrallah komt voort uit de dominante rol die zijn terroristische militie speelde bij de moord op vele soennitische burgers door de jaren heen, wat de kloof tussen soennieten en sjiieten in het Midden-Oosten verder heeft verdiept. Zelfs in gesprekken met Palestijnen om ons heen zijn de meesten enthousiast over het Israëlische raketverdedigingssysteem. Ze haten de sjiieten en weten dat het Israëlische verdedigingssysteem hen ook beschermt. Maar dit zijn Palestijnen die ik al jaren persoonlijk ken, en ik wil geloven dat ze mij de waarheid vertellen.

Hezbollah voelt zich bedreigd; het ziet zijn bestaan in gevaar. Daarom doet al-Amin een beroep op de Arabische en islamitische wereld om het verzet in Libanon te steunen: "We maken moeilijke dagen door, maar we geven niet op, zoals de vijand beweert. We moeten wachten op het einde van deze strijdronde, niet op het einde van de oorlog", schrijft al-Amin. Met andere woorden, Hezbollah ziet de huidige oorlog als slechts één ronde in de grotere oorlog tegen Israël. Het is van plan om te herstellen en zich voor te bereiden op een groot offensief tegen Israël later.

Volgens Israëlische veiligheidsbronnen proberen verschillende Hezbollah-woordvoerders de sjiitische gemeenschap in Libanon gerust te stellen, die zeer verontrust is door de eliminatie van Nasrallah en de militaire leiding van Hezbollah. De woordvoerders zeggen dat dit een lange strijd is, waarin Hezbollah en de "as van verzet" uiteindelijk zullen zegevieren, en dat "strategisch geduld" nodig is. Dit is slechts één ronde van vechten, en zelfs als Hezbollah deze ronde verliest, zal het de volgende winnen.

De hoogste leider van Iran, **Ali Khamenei**, tweette deze week: "De overwinning komt van Allah, en de verlossing zal spoedig komen." Als reactie herinnerde ik eraan dat Israël iets soortgelijks weet en gelooft: "De overwinning komt van de God van Abraham, Isaak en Jacob, de Almachtige van Israël - en die is er al." Israël en Perzië, Israël en de sjiieten voeren niet alleen een raketoerlog; ze voeren vooral een religieuze oorlog. Beide partijen citeren hun geschriften, Ali Khamenei citeert de Koran en de Israëlische premier **Benjamin Netanyahu** citeert de Bijbel. Deze twee geschriften sturen de politiek in het Midden-Oosten, en dit is iets dat christelijke of westerse landen eenvoudigweg niet meer begrijpen. Dit is de reden waarom de ministers van Buitenlandse Zaken van Europese landen over het algemeen geen idee hebben van de politiek in het Midden-Oosten. Misschien zou een beetje kennis van de Bijbel geen slecht idee zijn voor een realistischer buitenlands beleid. Uit ervaring weet ik vandaag de dag dat de Bijbel realistischer is dan de westerse politiek van onze tijd.

En ik weet nog iets: als de Iraanse as van het kwaad verdwenen is en de sjiieten, Perzen en Iraniërs geen bedreiging meer vormen voor de soennieten in de islamitische wereld, dan heeft "de Moor zijn plicht gedaan." Er zal dan geen bedreiging meer zijn die de soennieten met Israël verbindt, die op zijn beurt tegen Israël gericht zou kunnen zijn. In die zin was het politiek voordelig om een as van het kwaad in het Midden-Oosten in stand te houden om Israël dichterbij de andere Arabische landen te brengen. Dus vragen we ons in dit land af wat realistisch gezien beter is voor Israël. Of zijn de harten van de mensen, tussen Israëliërs en soennieten, hierdoor echt dichterbij elkaar gekomen?

<https://www.israeltoday.co.il/read/hezbollah-and-the-second-battle-of-karbala/>